A.25 Kinh Phạm Chí Lõa Hình

Kinh Trường A-Hàm (VNC PHVN, 2022)

25. KINH PHẠM CHÍ LÕA HÌNH Tôi nghe như vây: Một thời, đức Phật cùng đông đủ một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo, đều trú tại rừng Nai Kim Bàn thuộc nước ủy-nhã. Bấy giờ, có Phạm chí lõa thể tên Ca-diếp đến chỗ đức Thế Tôn trú. Sau khi chào hỏi xong, ngôi xuông một bên và bạch đức Phật: -Tôi nghe người ta nói: uSa-môn Cù-đàm chê trách hết các pháp tế tự, chê bai hết những người tu khổ hạnh và cho đó là ô Thưa đức Cù-đàm, nếu có lời nói: "Sa-môn Cù-đàm chê trách hết các pháp tế tự, chê bai những người tu khổ hạnh, cho đó là ô uế", người nói lời như vậy là đúng pháp, mỗi pháp đều thành tựu, là không phỉ báng Sa-môn Cù-đàm chăng? Đức Phật dạy: Này Ca-diêp, nêu họ nói răng: uSa-môn Cù-đàm chê trách hét các pháp tế tự, chê bai những người tu khổ hạnh và cho đó là ô uế", lời nói của họ không đúng pháp và không phải mỗi pháp đều thành tựu, là phỉ báng Ta, không phải lời nói thành thật. Tại sao? Này Ca-diếp, vì Ta nhận thấy tất cả những người tu khổ hạnh ấy, sau khi mạng chung đều đọa vào địa ngục, hoặc thấy những người tu khổ hạnh, sau khi mạng chung đều được sanh về cõi trời, thiện xứ, hoặc thấy những người tu khổ hạnh, hay thích làm các thứ khổ hạnh, khi mạng chung đều đọa vào địa ngục, hoặc thay người tu kho hạnh, hay thích làm các thứ khổ hạnh, khi mạng chung đều được sanh về cõi trời, thiện xứ. Này Ca-diếp, đối với hai con đường thọ báo này, Ta đã thấy rõ. Ta lẽ nào lại đi chê trách những người tu khổ hạnh và cho đó là ô uế ư? Thế nên lời Ta nói là đúng, họ nói là sai; ngược lại, lời Ta nói là sai thì họ cho là đúng. Này Ca-diếp, có những pháp mà Sa-môn và Bà-la-môn đồng nhau. Trái lại, cũng có những pháp mà Bà-là-môn và Sa-môn không đông. Này Ca-diêp, đôi với những pháp không đồng thì Ta gạt qua một bên. Tại sao? Vì những pháp này Sa-môn và Bà-la-môn không đong nhau. Này Ca-diếp, nếu người có trí quán sát như sau: "Sa-môn Cù-đàm đối với pháp bát thiện, đen tôi, ô uê, nặng nê, không phải là pháp Hiên thánh và các bậc thầy Bà-la-môn kia đối với các pháp bất thiện, đen tối, ô uế, nặng nề, không phải là pháp Hiền thánh thì ai đủ sức diệt trừ các pháp này?" Này Ca-diếp, người có trí quán sát như sau: "Chí có Sa-môn Cù-đàm mới đủ sức trừ diệt các

pháp bất thiện này." Thế nên, này Ca-diếp, khi người có trí quán sát như thế, suy cầu như thế, bàn luận như thế thì ở trong đó, Ta sẽ được tiếng tăm hơn. Này Ca-diếp, người có trí quán sát như sau: "E)e tử Sa-môn Cù-đàm đối với các pháp bát thiện, đen tôi, ô uê, nặng nê, khống phải là pháp Hiên thánh và đệ tử Bà-la-môn đối với các pháp bất thiện, đen tôi, ô uế, nặng nề, không phải là pháp Hiền thánh thì ai đủ sức diệt trừ các pháp bất thiện nAy?" Này Ca-diếp, người có trí quán sát và thấy như sau: "Chi có đệ tử Sa-môn Cù-đàm, mới đủ sức diệt trừ các pháp bất thiện này." Thế nên, này Ca-diếp, khi người có trí quán sát như thê, suy câu như thê, bàn luận như thê thì ở trong đó, đệ tử của Ta sẽ được tiếng tăm hơn. Này Ca-diêp, nêu người trí có quán sát như sau: "Sa-m6n Cù-đàm đôi với các thiện pháp, thanh bạch, vi diệu là pháp Hiền thánh và Bà-la-môn đối với các thiện pháp, thanh bạch vi diệu là pháp Hiền thánh, ai đủ sức tu hành, phát

triên rộng lớn?" Này Ca-diêp, nêu người có trí quán sát và thây như sau: "Chí có Sa-môn Cù-đàm là đủ sức tu hành, phát triển rộng lớn pháp này.,, Này Ca- diếp, khi người có trí quán sát như thế, tìm tòi như thế, bàn luận như thế thì Ta ở trong đó sẽ được tiếng tăm hơn. Này Ca-diếp, nếu người có trí quán sát như sau: "Đệ tử Sa-môn Cù-dàm, đối với các thiện pháp, thanh bạch, vi diệu là pháp Hiền thánh và đệ tử Bà-la- môn đối với các thiện pháp, thanh bạch, vi diệu là pháp Hiền thánh, ai đủ sức tu hành, phát triển rộng lớn?" Này Ca-diếp, khi người trí quán sát và nhận thấy như sau: "Chí có đệ tử Sa-môn Cù-đàm là đủ sức tu hành, phát triển rộng lớn pháp này." Này Ca-diếp, khi người trí quán sát, tìm tòi và bàn luận như thế thì ở trong đó, đệ tử của Ta được tiếng tăm hơn. Này Ca-diếp, có đạo và dấu vết của đạo. Vị Tỳ-kheo nào ở trong đó tu tập thì mới tự thấy, tự biết: Sa-môn Cù-đàm nói đúng thời, đúng sự thật, đúng nghĩa, đúng pháp và đúng luật. Này Ca-diếp thế nào là đạo? Thế nào là vết tích của đạo? Mà hàng Tỳ-kheo ở trong đó tu tập mới tự biết, mới tự thấy: Sa-môn Cù-đàm nói đúng thời, đúng sự thật, đúng nghĩa, đúng pháp, đúng luật? Này Ca-diếp, ấy là hàng Tỳ-kheo tu theo niệm giác ý, nương vào chỉ tức, vô dục, rỉ 9 r -í o o t • xuất yêu, tu tập trạch pháp, tinh tân, hỷ, ỷ, định và xả giác ý, nương vào chỉ tức, VÔ dục và xuất yêu. Này Ca-diêp5 đó là đạo, là dâu của đạo mà vi Tỳ-kheo nào ở trong đó tu tập thì mới tự thấy, tự biết: Sa-môn Cù-đàm nói đúng thời, đúng sự thật, đúng nghĩa, đúng pháp, đúng luật. Ca-diếp thưa:
Bạch đức Cù-đàm, chỉ có đạo này và dấu tích của đạo này mà Tỳ-kheo ở trong đó tu tập thì mới tự thấy tự biết: Sa-môn Cù-đàm nói đúng thời, đúng sự thật, đúng nghĩa, đúng pháp, đúng luật. Chỉ vì có khổ hạnh ô uế mà có tên là Bà-la-môn, Sa-môn. Bạch đức Cù-đàm, tu những khổ hạnh nào mà có tên Bà-la-môn, Sa-môn?

25. KINH PHẠM CHÍ LÕA HÌNH 333

Bạch đức Cù-đàm, các pháp khổ hạnh như: sống lõa thể, chỉ lấy tay ngăn che, không nhận thức ăn từ nồi chảo, không nhận thức ăn từ cần câu, không nhận thức ăn từ giữa hai cánh tay, không nhận thức ăn giữa hai người, không nhận thức ăn giữa hai cây gươm, không nhận thức ăn giữa hai cây gậy, không nhận thức ăn của cả gia đình, không nhận thức ăn từ người đàn bà mang thai, không nhận thức ăn khi có chó đứng trước cửa, không nhận thức ăn có ruồi bu, không nhận mời đi ăn, khi người ta cho biết trước thì không nhận thức ăn đó; không ăn cá, không ăn thịt, không uống rượu; " w y y r không dùng thức ăn đựng trong hai bát, hoặc một lân nhai, một lân nuôt, cho đến bảy lần thì thôi; hoặc nhận thức ăn không quá bảy lần, hoặc một ngày ăn một bữa, hoặc hai ngày, ba ngày, bốn ngày, năm ngày, sáu ngày, bảy ngày ăn một bữa; hoặc ăn trái cây, ăn rau cỏ, uống bọt com, ăn lúa mè, ăn nếp tắc; hoặc ăn phân bò? hoặc ăn phân nai, hoặc ăn rễ cây, hoặc ăn nhánh lá, hoa trái, hoặc ăn trái cây rụng, hoặc mặc áo, hoặc áo vải thô, hoặc mặc áo vỏ cây, hoặc lấy cỏ che thân; hoặc mặc áo da nai, hoặc để tóc, hoặc áo bằng lông, hoặc lượm áo vứt bỏ ở ngoài gò mả; hoặc thường giơ tay, hoặc không ngôi trên giường chiêu, hoặc thường ngôi chôm hôm, hoặc cạo tóc đê râu dài, hoặc năm trên gai hoặc năm trên rau trái, hoặc ở trân năm trên phân bò; hoặc một ngày tắm ba lần, hoặc một đêm tắm ba lần, dùng vô số khổ hạnh để hành hạ xác thân này. Bạch đức Cù-đàm, tu những khổ hạnh nhiễm ô đó thì được gọi là Sa-môn hoặc Bà-la-môn. Đức Phật dạy: Này Ca-diếp, những người tu lõa thể, không mặc y phục,

dùng vô số cách thức để hành hạ xác thân. Nhưng giới hạnh họ không đầy đủ, tri kiến không đầy A 9

đủ, không chuyên cân tu tập và cũng không được phô cập. Ca-diếp bạch đức Phật: - Thế nào là đầy đủ giới hạnh, đầy đủ tri kiến hơn cả khổ hạnh, vi diệu bậc nhất? Đức Phật dạy: Này Ca-diếp, ông hãy lắng nghe, hãy suy nghĩ kỹ và ghi nhớ vấn đề này, Ta sẽ vì ông mà nói! Ca-diếp đáp: Thưa đức Cù-đàm, vâng, con muốn nghe! Đức Phật bảo Ca-diếp: Nếu Như Lai, bậc Chí Chân xuất hiện ở đời, ...Tứ thiền, ở trong hiện pháp này đạt được an vui. Vì sao? Vì nhờ tinh tấn, chuyên chú, nhất tâm, thích ở chốn thanh vắng, không phóng túng. Này Ca-diếp, đó là đầy đủ giới hạnh, đầy đủ tri kiến hơn các kho hạnh, vi diệu bậc nhất.

334 > KINH TRƯỜNG A-HÀM

Ca-diếp bạch: Thưa đức Cù-đàm, tuy gọi là đầy đủ giới hạnh, đầy đủ tri kiến là hơn các khổ hạnh, vi diệu bậc nhất nhưng chỉ có pháp của Sa-môn khó tu, hay pháp của Bà-la-môn khó tu? Đức Phật dạy: Này Ca-diêp, đó là pháp không cùng với thê gian, là sự khó của pháp Sa- môn, Bà-la-môn. Này Ca-diep, cho đên hàng nữ cư sĩ cũng có thê biêt được pháp này: Không mang y phục đê lõa thê, cho đên dùng vô sô cách thức đê hành hạ xác thân, chứ không biết tâm mình có giận dữ hay không giận dữ, có sân hận hay không sân hận, có ác hại hay không ác hại. Nêu người biêt được tâm này thì không gọi là Sa-môn, Bà-la-môn là khó. Nhưng vì không biết như thế nên gọi Sa-môn và Bà-la-môn là khó. Ca-diếp bạch tiếp: Bạch Thế Tôn, các Sam6n, Bà-la-môn có đầy đủ giới hạnh, có đầy đủ tri kiến như thế nào là tối thượng, là thắng vượt, là vi diệu đệ nhất? Đức Phật bảo Ca-diếp: Ông hãy lắng nghe, khéo suy nghĩ và ghi nhớ vấn đề này, Ta sẽ vì ông mà nói! Ca-diếp đáp: r Thưa Cù-đàm9 con muôn nghe! Đức Phật dạy: Này Ca-diêp5 vị Tỳ-kheo tu định tâm, cho đên chứng được Tam minh diệt trừ si ám, phát sanh ánh sáng của trí tuệ, đó là Lậu tận trí phát sanh. Vì sao thế? Vì do tinh tân, chuyên chú, không quên, thích ở nơi thanh văng, không phóng túng. Này Ca-diếp, đó gọi là Sa-môn5 Bà-la-môn có đầy đủ giới hạnh, có đầy đủ tri kiến, tối thắng, tối thượng, vi diệu đệ nhất. Ca-diếp bạch: -Thưa đức Cù-đàm, vẫn biết Sa-môn9 Bà-la-môn đày đủ giới hạnh, đầy đủ tri kiên là tôi thượng, là tôi thăng và vi diệu đệ nhát nhimg pháp Sa-môn, Bà-la- môn thật khó, thật khó! Sa-môn cũng khó biết, Bà-la-môn cũng khó biết. Đức Phật dạy: -Này Ca-diếp, nam cư sĩ cũng có thể tu pháp này được. Họ nói rằng: "Nay tôi có thể cởi hết áo để lõa thể, dùng mọi cách để hành hạ xác than" nhưng không thê gọi đó là Sa-môn hay Bà-la-môn được. Nêu như tu theo pháp này mà được gọi là Sa-môn9 hay Bà-la-môn thì không nói là Sa-môn quá khó, hay Bà-la-môn quá khó. Nhtrng do vì không tu theo lối khổ hạnh ấy, cho nên gọi Sa-môn, Bà-la-môn quá khó.

25. KINH PHẠM CHÍ LÕA HÌNH 335

Đức Phật dạy: Này Ca-diếp, xưa kia có một lần Ta ở động Thất Diệp, trên núi cao thuộc thành La-duyệt-kỳ giảng ve pháp kho hạnh thanh tịnh cho Phạm chí Ni-câu-đà. Sau đó, ông ấy sanh tâm hoan hỷ5 với lòng tin thanh tịnh ông ấy đã hết sức cúng dường và tán thán Ta, là người đệ nhất cúng dường, xưng tán Ta. Ca-diêp bạch: Thưa

đức Cù-đàm, có ai mà không sanh tâm đệ nhất hoan hỷ, tịnh tín, cúng dường, tán thán đức Cù-đàm. Chính nay tôi cũng sanh tâm đệ nhất hoan hỷ, tịnh tín, cúng dường, tán thán, quy y đức Cù-đàm. Đức Phật dạy: Này Ca-diếp, tất cả các giới pháp thuộc thế gian còn không thể sánh bằng giới pháp tăng thượng này, huống là hơn được. Tất cả các thứ trí tuệ tam-muội? tri kiến giải thoát, trí tuệ giải thoát còn không thể sánh bằng giới pháp tăng thượng này, huống là hơn được. Này Ca-diếp, Như Lai có hiệu là Sư Tử, vì khi đức Như Lai, Chí Chân, Đẳng Chánh Giác giảng Chánh pháp một cách sâu rộng ở giữa đại chúng thì tự tại, vô úy, cho nên gọi là Sư Tử. Như thế nào, này Ca-diếp? Há ông bảo rằng khi Như Lai cất lên tiếng rống sư tử thì không hùng dũng chăng? Chớ có nghĩ vậy! Vì khi đức Như Lai cất lên tiếng rống sư tử thì hùng dũng vô úy. Này Ca-diếp, ông há nghĩ rằng đức Như Lai hùng dũng cất lên tiếng rống sư tử thì Ngài không ở trong đại chúng chăng? Chớ nghĩ như vậy! Vì đức Như Lai ở giữa đại chúng, hùng dũng cất lên tiếng rống sư tử. Này Ca-diêp, ông há bảo răng đức Như Lai, cát lên tiêng rông sư tử trong đại chúng mà không thể thuyết pháp chănệ? Ông chớ nghĩ như vậy! Vì sao? Vì đức Như Lai hùng dũng, vô úy rống lên tiêng rống sư tử trong đại chúng, lại có thể khéo thuyết pháp. Thê nào, này Ca-diêp? ông há bảo răng đức Như Lai hùng dũng, vô úy cát lên tiếng rống sư tử trong đại chúng và có thể khéo thuyết pháp. Nhưng những người nghe lại không được nhất tâm chăng? Chớ nghĩ như vậy! Vì sao? Vì đức Như Lai hùng dũng, vô úy cất lên tiếng rống sư tử ở trong đại chúng, và những người đến với hội chúng đều nhất tâm mà nghe. Thế nào, này Ca-diếp, ông há bảo rằng đức Như Lai hùng dũng, vô úy cất lên tiêng rông sư tử, ở trong đại chúng khéo thuyêt pháp, những người đên hội chúng đều nhất tâm mà nghe pháp nhưng lại không hoan hỷ, tín thọ mà thực hành chăng? Chớ nghĩ như vậy! Vì sao? Vì đức Như Lai hùng dũng, có nhiều uy lực, cát lên tiêng rông sư tử, có thê khéo thuyêt pháp, những người đên với hội chúng đều nhất tâm nghe và hoan hỷ tín thọ. Này Ca-diếp, ông há bảo rằng đức Như Lai hùng dũng, vô úy cất lên tiếng rống sư tử ở trong đại chúng, có thể khéo thuyết pháp, những người đến với hội

chúng hoan hỷ tín thọ nhưng lại không cúng dường chăng? Chớ nghĩ như vậy! Vì sao? Vì đức Như Lai hùng dũng, vô úy cất lên tiếng rống sư tử trong đại chúng, có thê khéo thuyêt pháp, những người đên với hội chúng đêu nhát tâm mà nghe, hoan hỷ, tín thọ và thực hiện cúng dường. Này Ca-diêp, ông há bảo răng đức Như Lai hùng dũng, vô úy cát lên tiêng rống sư tử ở trong đại chúng... tín kính, cúng dường. Nhưng lại không cạo bỏ râu tóc, mặc ba pháp y, xuất gia tu đạo chăng? Chớ nghĩ như vậy! Vì sao? Vì đức Như Lai hùng dũng, vô úy cất lên tiếng rống sư tử ở trong đại chúng... tín kính, cúng dường, cạo bỏ râu tóc, mặc ba pháp y, xuất gia tu đạo. Này Ca-diếp, ông há bảo rằng đức Như Lai hùng dũng, vô úy cất lên tiếng rống sư tử ở trong đại chúng... xuất gia tu đạo nhimg không đạt được Phạm hạnh rốt ráo, đến nơi an ổn, Vô dư Niết-bàn chăng? Chớ nghĩ như vậy! Vì sao? Vì đức Như Lai hùng dũng, vô úy cất lên tiếng rống sư tử ở trong đại chúng... xuất gia tu đạo, đạt được Phạm hạnh rốt ráo, đến nơi an ổn, Vô dư Niết-bàn. Lúc bấy giờ, Ca-diếp bạch đức Phật: Thưa đức Cù-đàm? như thế nào, con có được ở trong giáo pháp này, xuất gia, thọ Cụ túc giới chăng? Đức Phật bảo Ca-diếp:

Nếu kẻ ngoại đạo muốn vào trong giáo pháp của Ta, xuất gia tu đạo, phải trải qua bôn tháng đê xem xét, nêu vừa ý chúng Tăng, sau đó mới được xuât gia, thọ giới. Này Ca-diếp, tuy có phép tắc như vậy nhimg cũng cần xét theo từng người. Ca-diêp bạch: -Người ngoại đạo muốn vào trong giáo pháp mà tu Phạm hạnh thì cần phải trải qua bôn tháng đê xem xét, nêu vừa ý chúng Tăng, sau đó mới được xuât gia, thọ giới; còn con thì có thể ở trong Phật pháp bốn năm, nếu chúng Tăng xét thấy vừa ý thì sau đó mới xuất gia, thọ giới. Đức Phật bảo Ca-diếp: Như Ta đã nói, điều đó cũng càn xét theo từng người.

LÚC bây giờ, Ca-diêp ở trong Phật pháp, xuất gia, thọ Cụ túc giới. Sau khi Ca-diếp thọ giới chưa bao lâu, với lòng tin thanh tịnh, tu tập Phạm hạnh vô thượng, tự thân chứng ngộ ngay trong hiện tại: Sanh tử đã hết, Phạm hạnh đã thành tựu, những việc cân làm đã hoàn tát, không còn thọ thân đời sau, nghĩa là đã thành bậc A-la-hán. r Ca-diêp nghe đức Phật nói pháp xong, hoan hỷ phụng hành.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.